

ἔχειν πρὸ τῆς χρείας δεδοκιμασμένου, μὴ ὑπὸ τῆς χρείας ἐλεγχόμενον. οὐ γὰρ δεῖ βλαβέντας αἰσθέσθαι, ἀλλ' ὅπως μὴ βλαβῶμεν ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ κατανόησιν τοῦ κόλακος· εἰ δὲ μή, Ε ταύτῳ πεισόμεθα τοῖς αἰσθανομένοις τῷ προγεγεῦσθαι τῶν θανασίμων φαρμάκων εἰς τὴν κρίσιν ἀπολλύντες ἔαυτοὺς καὶ 5 διαφθείροντες. οὕτε γὰρ δὴ τούτους ἐπαινοῦμεν οὔθ' ὅσοι τὸ φίλον εἰς τὸ καλὸν τιθέμενοι καὶ ὠφέλιμον οἴονται τοὺς κεχαρισμένως δμιλοῦντας εὐθὺς ἔχειν ἐπ' αὐτοφώρῳ κόλακας εἰλημμένους. οὐδὲ γὰρ ἀηδῆς δ φίλος οὐδ' ἄκρατος, οὐδὲ τῷ πικρῷ σεμνὸν ἡ φιλία καὶ αὐστηρῷ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ 10 καλὸν καὶ τὸ σεμνὸν αὐτῆς ἥδū καὶ ποθούμενόν ἐστι,

‘πὰρ δ’ αὐτῇ Χάριτές τε καὶ “Ιμερος οἰκί” ἔθεντο’, (Hes. Theog. 64) καὶ οὐ δυστυχοῦντι μόνον F

‘εἰς ὅμματ’ εὗνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ’
κατ’ Εὐριπίδην (Ion. 732), ἀλλ’ οὐδὲν ἡττον τοῖς ἀγαθοῖς ἥδο- 15
νὴν ἐπιφέρουσα καὶ χάριν ἡ τῶν κακῶν ἀφαιροῦσα τὰς λύπας
καὶ τὰς ἀπορίας παρέπεται. καὶ καθάπερ δ Εὔηνος | εἶπε, τῶν 50 □
ἥδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι κράτιστον, οὗτος τῷ βίῳ μέξας τὴν
φιλίαν δ θεὸς ἅπαντα φαιδρὰ καὶ γλυκέα καὶ προσφιλῆ ταύ-
της παρούσης καὶ συναπολαυούσης ἐποίησεν. ἐπεὶ πῶς ἀν δ 20
κόλαξ ὑπεδύετο ταῖς ἥδοναις, εἰ τὴν φιλίαν ἔωρα μηδαμοῦ τὸ
ἥδū προσιεμένην; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. ἀλλ’ ὅσπερ τὰ ψευδόχρυσα
καὶ τὰ κίρδηλα τὴν λαμπρότητα τοῦ χρυσοῦ καὶ τὸ γάνωμα
μιμεῖται μόνον, οὗτος ἔοικεν δ κόλαξ τοῦ φίλου τὸ ἥδū καὶ
κεχαρισμένου ἐκμιμούμενος ὅει παρέχειν ἵλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν 25
καὶ πρὸς μηδὲν ἀντιβαίνοντα μηδ’ ὑπεναντιούμενον ἔαυτόν.
ὅθεν οὐδὲ τοὺς ἐπαινοῦντας εὐθὺς ὡς κολακεύοντας ἀπλῶς B